

Jednoho jest potřebí...

Závěť Jana Amose Komenského

S M S 75

Měkce, ale výrazně, klidným tokem povznesené mluvy.

Jaroslav Křička 1942

Velebně
mf
Mezi lidmi ne-ní ni-ko-ho, kdo by sám nebloudil, ne-u-mdlé-val, a
Unisono
hladověl: Ty tedy věčná Pravdo, přispívej ku pomoci všem! Ty věčná

f Ctnosti, podpírej klesající! Ty věčný Prameni dobra, nasycuj nás dobrem! A
espr. zvolnit
tenore

I. tempo
poněvadž mně
Unisono
poslednímu ze sluhů svých již ku po-mo-ci při-spi-váš, již mně
ku po-mo-ci

f pod-pí-ráš a na-sy-cu-ješ, já -sám v Tobě a jmé - no Tvé bu-du
Různěji

Unisono
I. tempo
sla-vi-ti na vě - ky - . A poněvadž toto mé vyznání - před tváří Boží -

o mém konečném ná-vra-tukjednomu potřebnému je ja-ko-by mým posledním
dim

pořizem; nuže, dome můj, vy synové a dcery a vnu-ci mo-ji, slyšte hlas

mf dolce ot-ce svého, který vás vede k Ot-ci ot-ců -
p Dě-dic-tví jiného vám

mf jedno po-třeb-né
jedno po-třeb-né a-by-stě se
ne-zane-chávám - - - , mimo to nebo na tom

mf Bo-ha bá - - li a při-ká-zá-ní Je-ho o-strí-ha-li,
mf jedno po-třeb-né
jedno po-třeb-né při-ká-zá-ní Je-ho o-strí-ha-li, ne-bó na tom

f všech mo-ž-í-cho-ť člo-vě-ku
jedno po-třeb-né zá - le - ží! Bu-de-te-li tak či-ni-ti,
v-sěch - - - mo-ž-í-cho-ť člo-vě-ku *p* co nej-vře-le-ji

ff dolce bu-de Ho-spo-din dě-dic-tví va-še, pa-vé-za va-še a

ff od-pla-ta ve-lmi ve-li - ká, ve - li - ká!